

Arrest

nr. 82 890 van 12 juni 2012
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 7 februari 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 21 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN loco advocaat M. VAN WEYENBERGE en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 23 maart 2011 het Rijk binnen en dienden op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 6 januari 2012 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). De onderhavige beroepen zijn gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Srilankaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Iranaipallai, Mullaitivu district. U bent een Tamil van etnische origine en bezit de christelijke geloofsovertuiging. U bent nooit lid geweest van de "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam). U werkte als visser. Op 5 januari 2007 huwde u traditioneel met A. te Iranaipallai. Na uw huwelijk woonde u steeds op hetzelfde adres in Iranaipallai. Op 24 oktober 2007 beviel uw echtgenote van een zoon, A.. U doorliep wel gedwongen een training van de "LTTE". Sedert 2007-begin 2008 kreeg u ook door de "LTTE" de taak toegewezen de wacht te staan nabij hun controleposten. Nu en dan verleende u ook steun aan de "LTTE" door een bunker te graven of voedselpakketten te verschaffen. U hebt echter nooit actief deel genomen aan de strijd van de tijgers tegen de Srilankaanse overheid. Tijdens het laatste conflict werd de bunker waarin uw schoonouders met uw oudste zoon verbleven op 15 mei 2009 geraakt bij een mortieraanval. Hierbij kwamen zowel uw zoon als schoonouders om het leven. U en uw echtgenote waren net inkopen gaan doen in een buurtwinkeltje. Op 19 mei 2009 vluchtte u samen met uw echtgenote en ouders uit Iranaipallai richting Mullivaikal, waar u zich overgaf aan het leger. U, uw echtgenote en ouders werden naar het ontheemdenkamp te Chettikulam gebracht, waar u verbleef tot 11 februari 2011. Op 2 juni 2010 beviel uw echtgenote er van een tweede zoontje, A.. U werd er tijdens deze detentie door de Srilankaanse militairen van verdacht banden te hebben met de "LTTE" en werd daarom in een geblindeerde bestelwagen naar een onbekende plek gebracht. Daar werd u twee maanden lang onderworpen aan ondervragingen en mishandelingen. Hierna werd u terug naar het ontheemdenkamp gebracht. Toen uw zoontje ziek werd, kreeg u de toelating om samen met uw echtgenote en zoontje naar het Vavuniya ziekenhuis te gaan om daar een dokter te raadplegen. Bij het verlaten van het kamp diende u uw identiteitskaart en identificatiebadge van het vluchtelingenkamp in te leveren. Per bus gingen jullie naar het Vavuniya ziekenhuis. Van daar uit belde u uw oom in Colombo op. Hij regelde een chauffeur die u kon ophalen aan het ziekenhuis. Zo vluchtten jullie naar Colombo, waar jullie verbleven bij uw oom S. K. P.. Reeds in januari 2010 kregen uw ouders omwille van hun hoge leeftijd de toelating het kamp te verlaten om zich te vestigen bij uw zus en haar echtgenoot in Jaffna. Ook uw jongere broer verblijft heden in Jaffna, omdat hij er huwde met een inwonster van Jaffna. Op 21 maart 2011 verliet u samen met uw echtgenote en kind Sri Lanka per vliegtuig in het bezit van een vals paspoort. Na uw vertrek kreeg u te horen dat uw jongere broer en schoonbroer ondervraagd werden in Jaffna over uw verblijfplaats. U vroeg hier asiel samen met uw echtgenote A. A. (OV n° 6.787.153) aan op 23 maart 2011. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een kopie van de geboorteakte van uw oudste zoon, een kopie van de geboorteakte van uw echtgenote en een kopie van uw eigen geboorteakte.

B. Motivering

Na onderzoek van uw asielaanvraag dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) ervan te overtuigen uw land van herkomst uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève te hebben verlaten, noch een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit omwille van de volgende redenen. Ofschoon u verklaarde tot maart 2011 in Sri Lanka te hebben verbleven, nadat u het einde van het conflict tussen de "SLA" (Sri Lanka Army) en de "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam) in eigen persoon doormaakte en tot 11 februari 2011 was opgesloten in een ontheemdenkamp te Vavuniya wegens een verdenking van banden met de "LTTE", bestaan er ernstige twijfels aan de geloofwaardigheid van deze verklaringen.

Zo verklaarde u in Sri Lanka een nationale identiteitskaart te zijn uitgereikt en een identificatiebewijs van het IDP (Internal Displaced Persons) kamp te hebben ontvangen. Dat de kampautoriteiten deze beide identiteitsbewijzen inhielden toen u de toelating kreeg om met uw echtgenote uw zieke zoontje naar het Vavuniya-hospitaal te brengen, is op zijn minst zeer bevreemdend te noemen. Dat u aldus zonder enige identificatie het gesloten vluchtelingenkamp, zoals u het aanduidde, kon verlaten en zich vrij kon bewegen naar het ziekenhuis is moeilijk in overeenstemming te brengen met uw verklaringen dat u door deze zelfde Srilankaanse autoriteiten ervan werd verdacht connecties te hebben met de "LTTE" en om deze reden nog steeds in het gesloten kamp van Chettikulam werd vastgehouden in februari 2011 (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Uw verklaring dat u bij het verlaten van het IDP-kamp uw identificatiebadge van het kamp zelf moest achterlaten ter bewaring in het kamp, stemt bovendien niet overeen met objectieve informatie beschikbaar op het CGVS. Hieruit blijkt dat reeds in december 2009 in IDP-kampen te Vavuniya een pasjes-systeem werd ingevoerd waarmee ontheemden waren toegelaten de gesloten kampen als Menik Farm te verlaten voor maximaal een periode van 30 dagen. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Te meer, dat de kampautoriteiten zowel u als uw echtgenote toelieten het kamp te verlaten voor een bezoek aan het ziekenhuis omdat uw zoontje ziek was, is gezien uw voorgehouden risicoprofiel als "LTTE"-verdachte uiterst merkwaardig te noemen. Het zou, gezien u wegens deze verdenking werd vastgehouden, dan ook logischer zijn dat zij enkel uw echtgenote de toelating zouden geven naar het ziekenhuis te gaan.

Dat ter garantie vaak een familielid moest achterblijven in het kamp blijkt ook uit dezelfde objectieve informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd. In deze context kan ook worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat u, indien u werkelijk een "LTTE"-verdachte bleef voor de Srilankaanse overheid, niet werd vastgehouden in een specifiek daartoe bedoeld detentiecentrum. U kon weinig aannemelijk maken een dergelijk profiel te zijn toegeschreven door de overheid. U verklaarde eerder nooit actief te hebben deelgenomen aan de strijd van de Tamil Tijgers tegen de Srilankaanse overheid (zie gehoorverslag CGVS p. 8-9). U zou slechts een training van een week hebben gekregen en af en toe eens voor de tijgers de lokale bewegingen in de regio hebben nagegaan. Voorts is het zeer opmerkelijk dat uw verklaringen en deze van uw echtgenote aangaande het specifiek IDP-kamp te Vavuniya waar jullie verbleven niet overeenstemmen. Zo verklaarde u opgesloten te zijn in het kamp Chettikulam (zie gehoorverslag CGVS, p.3 en 5). U verklaarde uitdrukkelijk dat het kamp Chettikulam niet gekend staat onder een andere naam (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Uw echtgenote verklaarde aanvankelijk ook in het Chettikulam ontheemdenkamp te zijn opgesloten. Echter, wanneer het CGVS vraagt te verduidelijken in welk kamp zij exact verbleef, verklaarde zij in het kamp Ramanathan te zijn opgesloten (zie gehoorverslag echtgenote CGVS, p.3 en 19). Dat u en uw echtgenote zich hier duidelijk tegenspreken blijkt ook uit uw verklaring dat u een duidelijk onderscheid maakte tussen de kampen Chettikulam, Vavuniya, Ramanathan en Arunachalam, en uw bevestiging dat jullie in Chettikulam verbleven en niet Ramanatham (zie gehoorverslag CGVS p. 6, 5). Gelet op deze incoherentie wordt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag opnieuw aan het wankelen gebracht. Hierbij dient tevens te worden aangestipt dat volgens informatie beschikbaar op het CGVS het "Pon Ramanathan" kamp of "Menik Farm Zone 2" gesloten werd op 24 november 2010 en ook het "Cheddikulam Maha Vidyalayam" kamp reeds in september 2009 werd gesloten. Een kopie van deze informatie werd eveneens aan het administratieve dossier toegevoegd. Aan uw verklaring dat u en uw echtgenote nog tot februari 2011 in een van beide kampen waren opgesloten, kan bijgevolg weinig geloof worden gehecht. U bleef tevens het antwoord schuldig op de door het CGVS gestelde vraag het Chettikulam kamp te situeren in Vavuniya (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Uw verklaring dat u nooit buiten dit kamp kwam, kan niet gelden als voldoende verschoningsgrond. Gevraagd of u verder iets weet over de ligging van het kamp, bleef uw beschrijving beperkt tot het gegeven als zou het kamp gelegen zijn in een bosrijke omgeving. Midden in een bos zouden enkele tenten zijn neergepoot (zie gehoorverslag CGVS p.10 en 11). Verder kwam u niet in uw toelichting over de ligging van het kamp waar u meer dan anderhalf jaar zou hebben verbleven.

Opgemerkt dient tevens dat u tijdens uw gehoor op het CGVS vaag bleef in de beschrijving van uw bezoek aan het Vavuniya-hospitaal, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen weerom in het gedrang komen. Behalve dat het hospitaal in het centrum gelegen is, kon u niet toelichten waar in Vavuniya dat precies is (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd of u verder iets wist over de ligging van het hospitaal, ontkende u dit. U wist noch de naam van de dokter die u in het hospitaal raadpleegde voor uw zieke zoontje, noch welke medicijnen uw zoontje kreeg voorgeschreven (zie gehoorverslag CGVS p.10). Dat uw ontsnapping uit de greep van het Srilankaanse leger via het ziekenhuis van Vavuniya niet meer indrukken bij u naliet dan deze hierboven weinig doorleefde beschrijving, is uiterst merkwaardig. U kon trouwens niet het minste bewijs van jullie verblijf in een detentiekamp voorleggen tijdens uw gehoor op het CGVS. Het feit dat u enkel een kopie van uw geboorteakte, van de geboorteakte van uw echtgenote en van uw oudste zoon kon neerleggen, roept sterke bedenkingen op bij de ernst en de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven uit Sri Lanka. Immers blijken ook uw verklaringen aangaande het verlies van de originelen van de geboorteaktes, grondeigendomsakte en certificaat aangaande verpande sieraden niet helemaal eenduidig aan de verklaringen van uw echtgenote. Zo stelde u dat u de tas met de documenten in uw nek droeg en de tas kwijtraakte in Mullivaikal (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat zij zelf een tas droeg met een mapje waarin de geboorteaktes van de kinderen, een grondeigendomsakte en een certificaat aangaande verpande sieraden in staken (zie gehoorverslag echtgenote CGVS, p.11). Dat u evenwel toch kopies van de geboorteakte van uw oudste zoon, uw echtgenote en uzelf kon voorleggen is merkwaardig. U verklaarde dit door te stellen dat jullie de tas waarin deze kopies staken niet kwijtraakten (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Niettegenstaande uw jongste zoontje geboren is in dit Chettikulam kamp, kon u geen bewijs van zijn geboorte op deze plek voorleggen. Tenslotte stelde het CGVS vast dat u evenmin een bewijs kon neerleggen van het overlijden van uw oudste zoon. Nochtans blijkt uit informatie beschikbaar op het CGVS dat men de eerste 18 maanden na het einde van het gewapende conflict een overlijdensakte kon bekomen indien er een getuige van het overlijden kon worden aangebracht. Zelfs een foto van uw oudste zoon kon u niet neerleggen op het CGVS. Dat u in dit conflict al uw bezittingen diende achter te laten, verhindert u niet om eventuele familiefoto's in uw vlucht mee te nemen zoals de kopies van de geboorteaktes of om op andere wijze via familieleden of vrienden een foto te bekomen van uw overleden zoon. Tenslotte is het door u neergelegde medische attest niet van die aard dat zij de beoordeling van het CGVS inzake uw asielaanvraag in positieve zin

kan ombuigen. Hoewel dit document aantoont dat er littekens zijn op uw rug, vormt dit document geen bewijs van de door u ingeroepen vervolging zoals u schetste in uw asielaanvraag op het CGVS. Er kan, in het licht van bovenstaande vaststellingen, niet worden vastgesteld dat deze littekens het gevolg zijn van mishandelingen door Srilankaanse militairen tijdens een eventuele detentie in de nasleep van het laatste conflict in het land.

Gezien bovenstaande observaties kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven. Uit wat voorafgaat kan dus worden besloten dat er geen enkele reden is waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoog aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in 'High Security Camps' blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de kandidaat-vluchteling aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u in uw geval trachtte aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de kandidaat-vluchteling daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorgehouden "LTTE"-profiel. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan. Tot slot dient te worden vermeld dat ook voor uw echtgenote A. A. (OV n° 6.787.153) is overgegaan tot een beslissing van weigering van de hoedanigheid van vluchteling en van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing inzake verzoekster luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Srilankaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Point Pedro, Jaffna district. U behoort tot de Tamil etnie. In 1995 raakte u samen met uw ouders omwille van de veiligheidstoestand in Jaffna ontheemd naar het centrum van Iranaipallai in Mullaithivu waar u sindsdien woonde. Op 5 januari 2007 huwde u traditioneel met J. P. (OV n° 6.787.152). Het huwelijk was gearrangeerd door jullie ouders, om zo te vermijden dat uw echtgenoot als vrijgezel door de "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam) zou worden gedwongen deel te nemen aan de strijd. U was huisvrouw. Uw echtgenoot werkte als visser en had een eigen vissersboot. Nog in de loop van 2007 of 2008 werd uw echtgenoot onder dwang door de Tijgers meegenomen. Hij kreeg een training gedurende een week. Hierna werd uw echtgenoot ingezet in het grensbewakingsbataljon van de Tijgers. Zowel 's nachts als overdag had uw echtgenoot de taak de wacht te staan in naburige bosgebieden. Op 15 mei 2009 kwamen uw oudste zoon en ouders om bij een morteraanval op de bunker waar zij schuilden. U, uw echtgenoot en schoonouders vluchtten naar Mullivaikal waar jullie zich overgaven aan het leger. Op 19 mei 2009 werd u samen met uw echtgenoot en schoonouders door het leger ondergebracht in het gesloten ontheemdenkamp Ramanathan te Chettikulam, Vavuniya district. Vijftien dagen nadat uw echtgenoot was meegenomen naar een geheime plaats, werd u naar een onbekende plek gebracht waar u twee dagen naakt in een verhooruimte werd opgesloten. U werd er door vrouwelijke bewakers ondervraagd en bedreigd. U werd ervan verdacht connecties te hebben met de Tamil Tijgers. Eenmaal terug in het kamp werd u meermaals ondervraagd door militairen. In januari 2010 werden uw schoonouders vrijgelaten om zich te hervestigen bij uw schoonbroer en schoonzus in Jaffna. U beviel in het Chettikulam kamp van uw zoontje A.. Op 11 februari 2011 kon u samen met man en zieke zoontje het kamp verlaten om naar het ziekenhuis te Vavuniya te gaan. U moest uw identiteitskaart en identificatiebewijs van het kamp inleveren bij het verlaten van het kamp. De oom van uw man regelde dat iemand u en gezin kon afhalen aan het ziekenhuis te Vavuniya. Jullie vluchtten per wagen naar de oom van uw echtgenoot in Colombo. Op 21 maart 2011 verlieten jullie per vliegtuig Sri

Lanka. U maakte een transit in Doha en reisde verder naar Milaan. Later vernamen u en echtgenoot dat uw schoonfamilie in Pollikandy, te Jaffna moeilijkheden kregen ginds met militairen. Uw schoonbroer en schoonzus werden ondervraagd over de verblijfplaats van uw echtgenoot. U vroeg hier samen met uw echtgenoot asiel aan op 23 maart 2011. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een kopie van uw geboorteakte voor. Uw echtgenoot bracht nog een kopie van de geboorteakte van uw oudste zoon en van zijn eigen geboorteakte aan.

B. Motivering

Na onderzoek van uw asielaanvraag dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) ervan te overtuigen uw land van herkomst uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève te hebben verlaten, noch een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit omwille van de volgende redenen. Ofschoon u verklaarde tot maart 2011 in Sri Lanka te hebben verbleven, nadat u het einde van het conflict tussen de "SLA" (Sri Lanka Army) en de "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam) in eigen persoon doormaakte en tot 11 februari 2011 was opgesloten in een ontheemdenkamp te Vavuniya, bestaan er zoals ook vastgesteld bij uw echtgenoot, ernstige twijfels aan de geloofwaardigheid van deze verklaringen.

Zo verklaarde u in Sri Lanka een nationale identiteitskaart te zijn uitgereikt en een identificatiebewijs van het IDP (Internal Displaced Persons) kamp te hebben ontvangen. Dat de kampautoriteiten deze beide identiteitsbewijzen inhielden toen u de toelating kreeg om met uw echtgenoot uw zieke zontje naar het Vavuniya hospitaal te brengen (zie gehoorverslag CGVS p.11), is op zijn minst zeer bevreemdend te noemen gelet op het profiel van u en uw echtgenoot. Zo beweerde u dat u er door de militairen van werd verdacht een "LTTE'ster" te zijn, omwille van uw afkomst en etnie (zie gehoorverslag CGVS, p.14 en 15). Dat zowel u als uw echtgenoot bijgevolg zonder identificatie het gesloten vluchtelingenkamp, zoals u het aanduidde, konden verlaten en zich vrij konden bewegen naar het ziekenhuis is moeilijk in overeenstemming te brengen met uw verklaringen dat jullie door deze zelfde Srilankaanse autoriteiten ervan werden verdacht connecties te hebben met de "LTTE". Uw verklaring dat u bij het verlaten van het IDP- kamp uw identificatiebadge van het kamp zelf moest achterlaten ter bewaring in het kamp, stemt bovendien niet overeen met informatie beschikbaar op het CGVS. Hieruit blijkt dat reeds in december 2009 in IDP-kampen te Vavuniya een pasjes-systeem werd ingevoerd waarmee ontheemden waren toegelaten de gesloten kampen als Menik Farm te verlaten voor maximaal een periode van 30 dagen. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Bovendien zou het logischer zijn dat niet jullie beiden, maar slechts een van jullie de toestemming zouden gekregen hebben om het kamp te verlaten om met jullie zontje naar het ziekenhuis te gaan. Dat vaak een familielid ter garantie moest achterblijven in het ontheemdenkamp blijkt trouwens ook uit objectieve informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd.

Voorts is het zeer merkwaardig dat uw verklaringen en deze van uw echtgenoot aangaande het specifiek IDP kamp te Vavuniya waar jullie verbleven niet geheel overeenstemmen. Zo verklaarde u aanvankelijk opgesloten te zijn in het kamp Chettikulam. Echter, wanneer het CGVS vraagt te verduidelijken welk kamp Chettikulam in Vavuniya exact is, gezien er meerdere kampen daar gesitueerd zijn, verklaarde u dat jullie in het kamp Ramanathan verbleven (zie gehoorverslag CGVS, p.3 en 19). Uw echtgenoot beweert echter dat u in het kamp Chettikulam was opgesloten en dat dit kamp niet gekend staat onder een andere naam (zie gehoorverslag CGVS echtgenoot, p.6). Dat jullie elkaar hier duidelijk tegenspraken blijkt nog uit uw verklaring van uw echtgenoot waarin hij duidelijk een onderscheid maakte tussen de verschillende kampen Chettikulam, Vavuniya, Ramanathan en Arunachalam en zijn bevestiging dat jullie in Chettikulam verbleven en niet in Ramanatham (zie gehoorverslag CGVS echtgenoot p. 6, 5). Gelet op deze incoherenties wordt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag opnieuw aan het wankelen gebracht. Hierbij dient tevens te worden aangestipt dat volgens informatie beschikbaar op het CGVS het "Pon Ramanathan" kamp of "Menik Farm Zone 2" gesloten werd op 24 november 2010 en ook het "Cheddikulam Maha Vidyalayam" kamp reeds in september 2009 werd gesloten. Een kopie van deze informatie werd eveneens aan het administratieve dossier toegevoegd. Aan uw verklaring dat u en uw echtgenoot nog tot februari 2011 in een van beide kampen waren opgesloten, kan bijgevolg weinig geloof worden gehecht.

Opgemerkt dient ook te worden dat u vaag bleef in de beschrijving van uw bezoek aan het Vavuniya hospitaal tijdens uw gehoor op het CGVS, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder in het gedrang komen. Behalve dat het hospitaal in het centrum gelegen is, kon u niet toelichten waar in Vavuniya dat hospitaal precies is (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U verklaarde enkel dat de bus u tot het centrum van Vavuniya bracht en het hospitaal op loopafstand van daar lag (zie gehoorverslag CGVS p.13). Wat de ziekte van uw kindje betreft, kon u louter vertellen dat uw zoon koorts had. Hoewel u in het ziekenhuis een dokter raadpleegde, hebt u er geen idee van welke ziekte of infectie deze koorts veroorzaakt had. Welke medicijnen uw zontje kreeg voorgeschreven, wist u evenmin (zie gehoorverslag CGVS p.13).

Van jullie detentie in Sri Lanka kon u trouwens niet het minste bewijs voorleggen tijdens het gehoor op het CGVS. Het feit dat u enkel een kopie van uw geboorteakte, van de geboorteakte van uw echtgenoot en van uw oudste zoon kon neerleggen, roept sterke bedenkingen op bij de ernst en de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven uit Sri Lanka. Evenzeer waren uw verklaringen aangaande het verlies van de originele geboorteaktes, grondeigendomsakte en certificaat aangaande verpande sieraden niet helemaal eenduidig aan de verklaringen van uw echtgenoot. Zo stelde u de tas waarin de geboorteaktes van uw kinderen, een grondeigendomsakte en een certificaat aangaande verpande sieraden in staken te hebben kwijtgespeeld toen u in paniek vluchtte (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Uw echtgenoot verklaarde dat niet u, maar hijzelf deze tas in de nek droeg en de tas kwijtraakte in Mullivaikal (zie gehoorverslag CGVS echtgenoot, p.4). Dat u evenwel kopies van de geboorteakte van uw oudste zoon, uw echtgenoot en uzelf kon voorleggen is merkwaardig. De tas waarin deze kopies staken, raakten jullie niet kwijt zo verklaarde u op het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, p.11).

Niettegenstaande uw jongste zoontje geboren is in een IDP-kamp, kon u evenmin een bewijs van zijn geboorte op deze plek voorleggen. Dat u wel een geboorteakte had aangevraagd via de kampautoriteiten maar er nooit een hebt ontvangen, kon u niet aannemelijk maken. De verpleegster bij wie u bevallen bent en bij wie u volgens uw verklaringen meermaals vroeg naar de geboorteakte van uw kind, kende u niet bij naam (zie gehoorverslag CGVS, p.17 en 18). Daarenboven stelde het CGVS vast dat u evenmin een bewijs kon neerleggen van het overlijden van uw oudste zoon. Nochtans blijkt uit informatie beschikbaar op het CGVS dat men de eerste 18 maanden na het einde van het gewapende conflict een overlijdensakte kon bekomen indien er een getuige van het overlijden kon worden aangebracht. U kon evenmin een foto van uw oudste zoon neerleggen op het CGVS.

Vervolgens bleek uw kennis inzake de route die u en uw echtgenoot namen van Vavuniya tot Colombo dermate gering te zijn zodat de geloofwaardigheid van uw verklaringen opnieuw ondermijnd wordt. Hoewel u stelde per wagen vanaf het Vavuniya Hospitaal tot Colombo te zijn gereisd, verklaarde u niks te weten over de route die u nam. Dat u nooit eerder naar Colombo ging, is geen afdoende verklaring voor uw onwetendheid (zie gehoorverslag CGVS, p.4 en 16). Indien u werkelijk een dergelijke vluchtroute nam, kan verwacht worden dat u deze toch minstens enkele indrukken naliet. U komt gezien bovenstaande vaststellingen niet in aanmerking voor de toekenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Uit wat voorafgaat kan dus worden besloten dat er geen enkele reden is waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoog aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in 'High Security Camps' blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de kandidaat-vluchteling aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u in uw geval trachtte aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de kandidaat-vluchteling daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorgehouden "LTTE"-profiel of van dat van uw echtgenoot. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan. Tot slot dient te worden vermeld dat ook uw voor uw echtgenoot J. P. (OV n° 6.787.152) een beslissing van weigering van de status van vluchteling en van subsidiaire bescherming werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekers hebben tegen de bestreden beslissingen twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen de twee beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekers wensen dat de bestreden beslissingen zouden worden herbekeken. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoekers halen een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekers kritiek uitbrengen op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerd schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kunnen invoeren. Aangezien verzoekers de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwisten, voeren zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekers menen dat verzoeker het voorgehouden profiel als LTTE-verdachte voor de Sri Lankaanse overheid aannemelijk heeft gemaakt, zij verwijzen hiervoor naar zijn etnie, het feit dat verzoeker verschillende werken moest uitvoeren voor het LTTE en benadrukken dat hij nooit heeft aangegeven actief te hebben deelgenomen aan de strijd van het LTTE.

Verzoekers verwijzen naar de nota van Vluchtelingenwerk Nederland waarin aangehaald wordt dat het niet vreemd is dat mensen voor een bepaalde periode meegenomen worden naar ergens anders voor ondervraging en later terugkomen naar hetzelfde kamp, doch gaan eraan voorbij dat dit geen punt is in de bestreden beslissingen die enkel stellen dat indien verzoeker werkelijk verdacht zou zijn geweest van LTTE-activiteiten het merkwaardig is dat hij niet werd vastgehouden in een specifiek daartoe bedoeld detentiecentrum, wat een terechte vaststelling is. Uit het administratief dossier kan tevens blijken dat verzoekster wel degelijk aangaf dat zij in het Chettikulam ontheemdenkamp werd opgesloten. Hun argumenten dienaangaande zijn dan ook niet ernstig nu ze nalaten hun overige tegenstrijdige verklaringen toe te lichten.

4.2. Daargelaten de uiterst summiere beschrijving van de ligging van het ontheemdenkamp, beperken verzoekers zich voorts tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissingen en het formuleren van niet-gedocumenteerde bouter beweringen, zoals de verwijzing naar de *“vele rapporten”* die *“aangeven (...) dat de loutere situatie van het verdacht zijn door de overheid tot banden met het LTTE genoeg zijn om in Sri Lanka in een mensonterende en gevaarlijke situatie terecht te komen”* en *“verscheidene Sri Lankaanse bronnen bevestigen dat zelfs verscheidene LTTE leden in de ontheemdenkampen verblijven, welke situatie evenwel uiterst gevaarlijk is daar de Sri Lankaanse overheid probeert voormalige LTIE-aanhangers in te zetten om hen te identificeren”*, zonder deze bij te voegen, noch nader toe te lichten terwijl het verzoekers vrij staat de door de CGVS gebruikte landeninformatie te betwisten aan de hand van concrete, nuttige en objectieve gegevens. Dit is niet het geval en verzoekers blijven bij bouter ongefundeerde beweringen. Daarenboven volstaat het niet te verwijzen naar algemene rapporten om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees

voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

4.3. Daargelaten dat verzoekers niet toelichten hoe zij beiden het gesloten vluchtelingenkamp konden verlaten en zich vrij konden bewegen naar het ziekenhuis wanneer verzoeker verdacht werd van LTTE-betrokkenheid, dat zij evenmin toelichten waarom hun nationale identiteitskaart en identificatiebewijs van het IDP-kamp worden ingehouden door de kampautoriteiten terwijl deze documenten net dienen om het de autoriteiten gemakkelijker te maken de (verdachte) onderdanen te identificeren, zijn hun verklaringen strijdig met de objectieve informatie van het CGVS. Zo waren beide kampen reeds (anderhalf jaar dan wel drie maanden) gesloten op het moment dat verzoekers er beweerdelijk verbleven. Voorts leggen verzoekers vage en onduidelijke verklaringen af omtrent hun bezoek aan het Vavuniya-hospitaal, de ziekte en medicatie van hun zoon en brengen ze niet het minste bewijs aan van hun detentie in Sri Lanka noch een geboorteakte van hun jongste zoon die geboren zou zijn in een IDP-kamp, noch de overlijdensakte van hun oudste zoon. Voorts kan vastgesteld worden dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over het verlies van de originele geboorteaktes, grondeigendomsakte en certificaat van verpande sieraden en dat verzoekster aangaande de door hun afgelegde reisroute van Vavuniya tot Colombo onaannemelijk onwetend is. Verzoekers weerleggen dan ook op deze punten geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissingen overeind.

4.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4.5. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV 88 707 / IV en RvV 88 709 / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK